

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

ÅSYNEN AV DEN OBESKRIVLIGE

Uppenbarelseboken 1:9-20 • Predikan G8B 2024-04-21 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Då har vi kommit till den första av tre mer omfattande beskrivningar av Jesus i Uppenbarelseboken. Det här är oerhört viktiga texter eftersom de lyfter upp frågan till oss vad vi har för bild av vem han är. Det är viktigt eftersom vi, med våra mänskliga hjärnor, har en konstant vilja att sätta in honom i våra egna kategorier och på det sättet forma en endimensionell Kristus. Att reducera honom till ett eller två karaktärsdrag som vi gillar och på det sättet skapa en Kristus till vår avbild istället för den Kristus som Bibeln förkunnar.

I Uppenbarelseboken 19 framställs han som en krigarkung. I Uppenbarelseboken 5 framställs han bland annat som ett lamm som blivit slaktat. Då kan man ju fråga, ”så vilket är det som stämmer? Är han den som slaktar andra eller är han den som blev slaktad?” Men Bibeln talar klart och tydligt om båda. Och mycket mer.

Något som den här texten hjälper oss att förstå är att om vi ska förstå Kristus rätt måste vi se att han har vad Jonathan Edwards kallade ”mångfacetterade excellenser/förtjänster” (diverse excellencies). Det är en av anledningarna att jag skulle påstå tillsammans med den reformerade kyrkan att det andra budordet som handlar om att vi inte ska avbilda Gud också handlar om Kristus, som vi förstås bekänner som Gud. Jag skulle alltså säga att alla mänskliga porträtteringar av Kristus, om det är i bild eller på film är ett brott mot det andra budordet eftersom dessa bilder alltid kommer att leda våra tankar och våra känslor om honom till något som är mindre än honom. Det finns inga bilder som kan fånga vad dessa texter i Uppenbarelseboken förmedlar.

Det är inte en tillfällighet att vi inte har någon minsta indikation någonstans i Bibeln om hur Jesus såg ut som människa. Vi har flera långa beskrivningar av honom, men de beskrivningarna är antingen poetiska som i Höga Visan eller apokalyptiska som i Daniel eller Sakarja eller här. När Johannes ska beskriva vad han såg målar han Kristus med färger framförallt från Daniels bok. Därför att han som är både människa och Gud kan inte målas som i en bild. Han kan bara förkunnas.

I vår svenska kristenhet går predikningarna ut på att en snäll person står framför en skara snälla personer och säger till dem att vara snälla. Det är vad Jesus har reducerats till – en supersnäll person som hjälper mig att vara snäll och omtänksam mot andra. Och det kan ju vara trevligt. Men det har ingenting med Bibelns Gud att göra. Vi ska se alldeles strax i den nionde versen att den som följer Bibelns Kristus kommer att bli förföljd. Den som följer den Kristus som har ögon som eldslågor och en röst som är som ett dån av väldiga vatten och en mun ur vilken det kommer ett tveeggat svärd och har ett ansikte som strålar som solen i all sin kraft – det är en person som kommer att få lida för det. Därför att denne Kristus kommer

inte att lämna någon oberörd. Han går som ett svärd genom mänskligheten och väcker antingen vår tillbedjan eller vår avsky.

Min bön för den här predikan, ja, för alla predikningar, är att fästa din blick på honom. Jag ber att du ska få se honom med din inre människas ögon. Därför att jag vill att du genom den helige Ande ska utrustas till uthållighet i lidandet. Jag vill att du, precis som de första kristna som fick höra den här boken uppläst och förkunnad, ska finna tröst och hopp mitt i lidandet.

Här ger aposteln Johannes oss vad som sannolikt är det mest majestätiska porträtt av Jesus som någonsin skrivits på papper. Det är som att den Helige Ande vill ropa till sin kyrka som lider: ”Se Kristus! Bara se till Kristus! Vad det än är du möter, vad du än känner, hur omringad du än känner att du är – lyft din blick och se den Obeskrivlige Kristus och fatta mod.”

Det är vad jag vill visa för dig idag, utifrån denna text. Den Obeskrivlige Kristus, oändlig i makt och ära, han som är värd all vår tillbedjan och som vårt land desperat behöver höra förkunnad.

Nu tar går vi in i texten. Vi tar oss an den i tre partier. Först ska vi titta på inledningsorden i verserna 9-11, sedan ska vi titta på beskrivningen av denne obeskrivlige Kristus i verserna 12-18 och sedan ska vi fra lite slutsatser från vers 20.

I. FRÅN JOHANNES (9-11)

Vi börjar alltså med inledningen. Aposteln Johannes börjar med att påminna oss om vilka vi är. Uppenbarelsboken 1:9

Uppenbarelsboken 1:9 (SFB-15)

9Jag, er broder Johannes som i Jesus delar lidandet och riket och uthålligheten med er, hade kommit till ön som kallas Patmos för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull.

Er broder

Han börjar med att identifiera sig själv som ”jag, er broder Johannes”, och han använder det intima språk som var brukligt bland kristna. Broder. Han påminner oss om att vi är bröder och systrar. Genom Kristus har vi förenats och fått band till varandra som är så intima att vi kan beskrivas som en familj. Över hela världen och genom alla tider har vi bröder och systrar. Till och med så, att aposteln Johannes är också vår broder.

Delaktig i lidandet

Han fortsätter att säga att han ”delar lidandet och riket och uthålligheten med er”. Han betonar att de står tillsammans i detta. Det är från en som lider till en annan som lider.

Varför lider han? Han säger i texten. Det är ”för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull.” Det här ordet, ”vittnesbörd” är ett ord som hörde hemma inom juridiken och handlar om vad man gör i en domstol. Man är en som vittnar, som avlägger ett vittnesbörd. Men här i Uppenbarelsboken verkar ordet ha fått fler innebörder och det börjar också att förknippas med lidande. Kristna får lida för att de håller fast vid vittnesbördet om Jesus. Ordet används ytterligare tre gånger och alla gånger är det kopplat till lidande. I Upp 6:9 beskrivs kristna

som slaktats på grund av vittnesbördet om Jesus. I Upp 12:17 står det om draken som går för att strida mot dem som håller fast vid Jesu vittnesbörd. Upp 20:4 beskriver själarna av dem som blivit halshuggna för vittnesbördet om Jesus. Det grekiska ordet för "vittnesbörd" är μαρτυρία, och är förstås ursprunget till det svenska ordet "martyr".

Johannes budskap är att det finns ett pris förenat med att förkunna Guds ord och Jesu vittnesbörd i denna värld. När vi gör det kommer vi att attackeras. Att tala om den Jesus Bibeln talar om kommer att kosta oss. Men Johannes uppmuntrar de kristna, då och genom alla tider, och säger "det kommer aldrig att vara enkelt, men tystna inte! Det är värt allt! Kristus är värd allt vårt lidande, även om det innebär att vi slaktas för hans skull."

Så, älskade vänner, låt oss stå skuldra mot skuldra, som soldater i en armé, som bröder och systrar. Låt oss dela med varandra "lidandet och riket och uthålligheten, för Guds ords och för Jesu vittnesbörds skull", och låt oss gå till kamp mot mörkrets makter, här och runt hela världen.

Det är vilka vi är. Bröder och systrar som delar lidandet och uthålligheten och vittnesbördet om Jesus.

Herrens dag

Sedan fortsätter Johannes med att säga att detta ägde rum på Herrens dag, det vill säga på en söndag. Det säger oss att den kristna kyrkan hade uppfattat att den dag då man firade sabbat hade ändrats från lördag till söndag eftersom det var på söndagen Jesus uppstod från de döda.

Se! Skriv!

Sedan berättar Johannes i vers 10,

Uppenbarelseboken 1:10 (SFB-15)
10På Herrens dag kom jag i Anden och hörde en stark röst bakom mig, som en basun:

Det är en röst som dånar bakom honom – den är kraftfull och genomträngande. Texten fortsätter,

Uppenbarelseboken 1:11 (SFB-15)
11"Skriv ner i en bokrulle vad du ser och skicka den till de sju församlingarna i Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia och Laodicea."

Att skriva ner vad han ser. Det är ett omöjligt uppdrag, det måste vi slå fast direkt. Här står Johannes inför något långt större och långt vackrare än någonting vi kan se i den här världen; något långt större än bergen och haven. Han vänder sig om och ser rösten – han *ser* rösten – och han försöker att beskriva den Obeskrivlige, i verserna 12-18. Låt oss titta på vad han säger.

II. DEN OBESKRIVLIGE KRISTUS (12-18)

Eftersom uppdraget är omöjligt tar han hjälp av symboler som är laddade med olika värden för hans åhörare. Jag vill lyfta fram sexton egenskaper som karakteriserar åsynen av den Obeskrivlige, samtliga bidrar med sin nyans av vem Kristus är. Det är otillräckligt för att göra honom rättvisa, men det är samtidigt tillräckligt för att väcka vår förundran och ge en

försmak av vilken ofattbar storhet och skönhet det är vi ställs inför. Så – sexton underpunkter:

1. Människa

För det första är han en människa. Johannes vände sig om och säger i den trettonde versen att han såg ”en som liknade en människoson.”

Föreställ dig Johannes förundran: han hade tillbringat tre år tillsammans med Jesus. Under tre år hade de varje dag ätit tillsammans, vandrat tillsammans, skrattat och gråtit tillsammans. Och efter dessa tre år hade Jesus avrättats som en hädare, en upprorsmakare och ett hot mot Rom. Tre dagar senare hade han uppstått ur sin grav, och någon månad senare färdats till himlen. Det var den sista glimt Johannes fick av sin vän och sin frälsare och kung. Men när han nu vänder sig om får han se honom igen! Inte längre iklädd en tjänares gestalt, utan strålände i himmelsk härlighet. Han liknade en människoson. Det låter bekant, eller hur? Det är det den titel Jesus oftast använder om sig själv, och den hämtar han förstas från profeten Daniels bok, när Daniel får se i en syn den person som ska komma, vars välde är ett evigt välde som aldrig som ska ta slut, och vars rike aldrig ska förstöras.

Jesus är *människa*. Han har genomlevt sjukdomar som våra, smärtor som våra, oro som vår och frestelser som våra. Han vet vad vi går igenom och är därför den som fullt ut kan sympatisera och förstå.

Men varför är det så viktigt för oss att han är människa? Jag tycker att Heidelbergkatekesen uttrycker det fint. Den har förklarat att människan i sin syndiga natur gjort sig förtjänt av evigt straff. Därför måste det ske en gottgörelse, en försoning, antingen av oss själva eller av någon annan. Men vi kan inte själva gottgöra, eftersom vi dagligen bara gör vår skuld större.

Då ställer katekesen sin 14:e fråga. Den säger:

14. Kan något som bara är skapat gottgöra för oss?

Svar: Nej. För det första vill Gud inte straffa något annat skapat för det människan har förorsakat. För det andra kan inte heller enbart något skapat bära Guds eviga vredes börda gentemot synden och återlösa andra från den.

Okej. Det leder oss till fråga 15,

15. Vad för en medlare och återlösare måste vi då söka?

Svar: En sådan som är en sann och rättfärdig människa, och dock starkare än allt skapat, d.v.s. samtidigt sann Gud.

Okej – vi måste söka en medlare som är sann människa och samtidigt sann Gud. Nästa fråga, fråga 16:

16. Varför måste han vara sann och rättfärdig människa?

Svar: Därför att Guds rättfärdighet fordrar att den mänskliga natur som har syndat gottgör för synden, men den som själv är syndare kan inte gottgöra för andra.

Aha. Eftersom det är vi människor som förbrutit oss mot Gud måste det vara en människa som tar straffet på sig och bär Guds vrede i syndares ställe. Men denna människa kan inte

själv vara en syndare. Han måste vara helt fri från synd för egen del eftersom den som själv är en syndare inte kan gottgöra för andra.

Vänner, detta att Jesus Kristus är sann människa handlar inte bara om att han ska kunna känna med oss, att vi kan få tröst av att Jesus minsann förstår vad vi går igenom. Det är verkligen sant, det gör han. Han *har* genomlevt sjukdomar som våra, smärtor som våra, oro som vår och frestelser som våra. Men det viktigaste är inte att han kan känna med oss. Om han inte är människa kan han inte vara vår representant, vår hövding och förkämpe. Om han inte är människa kan det inte bli någon försoning mellan människa och Gud. Så att Jesus Kristus är sann människa är oerhört goda nyheter, för utan det vore det ute med oss.

2. Gud

Men, för det andra, han är också *Gud*. Rakt igenom denna vision betonas just Jesu gudomlighet. Vi ser kopplingar mellan Jesus och Gud, Fadern. Precis innan detta har Gud Fadern talat och sagt ”jag är A och O”, och här talar Jesus i den 17:e versen och säger ”jag är den förste och den siste”. Det går inte att förstå på något annat sätt än att Jesus också är Gud, av samma väsen som Fadern.

Varför är det så viktigt för oss då? Ja, vi kan fortsätta samma resonemang som vi var inne i alldeles nyss i Heidelbergkatekesen. Vi hörde den 16:e frågan varför den medlare vi måste söka måste vara sann och rättfärdig människa och svaret är att han måste kunna representera oss. Men varför måste han samtidigt vara sann Gud? Det är den 17:e frågan. Svaret lyder,

Så att han av sin gudomlighets kraft kan bära Guds vredes börda på sin mänsklighet samt förvärva och återgiva oss rättfärdighet och liv.

Det är lika goda nyheter som vi hörde tidigare. För om han inte är människa kan han inte representera oss. Men om han inte är Gud kan han inte bära Guds eviga vredes börda gentemot synden och återlösa andra från den. Så om Jesus bara vore människa vore vi hopplöst förlorade. Men om Jesus bara vore Gud vore vi lika hopplöst förlorade. Han måste vara båda. Och, tack och lov, det är precis det vi ser genom hela Bibeln. Det finns ingen annan som han. Han är fullkomligt unik.

3. Den som ska komma

För det tredje: han är den som ska komma. Han är uppfyllelsen av alla profetior. I Daniel 7 och framförallt Daniel 10 ser vi en vision av en människoson som är klädd i linnekläder, med ett bäste av guld runt midjan (Dan 10:5), med ögon som eldslågor, hans ansikte som en blix, och armar och ben som glänsande koppar och ljudet av hans ord var som ett väldigt dån (Dan 10:6).

Här i Uppenbarelseboken har vi alltså en beskrivning som plockar upp språket i bland annat Daniels bok. Jesus är den som uppfyller profetierna. Han är den vi väntar, den som har kommit och den som ska komma. Allt är fastlagt i Guds eviga rådslut innan världens grund blev lagd.

Observera att dessa bilder inte ska uppfattas bokstavligt i första hand. De är inte svar på frågan ”undrar vad Jesus har på sig i himlen?” Nej, detta är bilder som är bekanta för Johannes läsare, bilder som väcker associationer till profeternas gamla texter, bilder som

väcker förundran och häpnad inför det faktum att det verkligen var han. Han är uppfyllelsen av löftena från hundratals, till och med tusentals år.

4. Den yttersta översteprästen

För det fjärde: Han är den yttersta översteprästen. Vers 13: ”Klädd i en hellång dräkt och med ett bälte av guld runt bröstet.” När denna klädnad nämns i Gamla testamentet handlar det om översteprästen som gick in i det allra heligaste för att göra offer inför Gud å folkets vägnar.

Här har vi Jesus framställd som den yttersta översteprästen som kommer in i Guds närhet och han ger fullständig återlösning för sitt folk, en gång för alla. Men till skillnad från alla andra präster gör Jesus tjänst för evigt, inte genom att offra bockar och tjurar, utan genom att en gång för alla gett sitt eget blod till försoning för oss. Bältet av guld markerar hans oändliga värdighet och kunglighet.

5. Oändlig i ålder

För det femte: han är oändlig i ålder. Det står i den fjortonde versen att ”hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö”. Det är en bild av ålder, och märkligt nog är det en nästan identisk beskrivning av Gud själv som vi får se i Daniel 7, där Gud omtalas som ”den Gamle”, den uråldrige, vars kläder var vita som snö, och vars hår var som ren ull. Samma beskrivning får vi nu av Jesus. Jesus har existerat för alltid. Han har ingen början och inget slut. Han är oändlig i ålder.

Varför är det så viktigt? Ja, förutom att det innebär att han är av samma väsen som Gud Fadern så innebär det också att han älskat sin församling genom all evighet. Hans kärlek tog sin början innan tidens begynnelse. Därför kan vi läsa i Uppenbarelseboken 17:8 att våra namn är skrivna i livets bok som tillhör Lammet sedan världens skapelse. Kristus har känt mig – och dig – i all evighet. Han älskar dig med evig kärlek. Han skrev ditt namn i livets bok innan universums skapelse. Sedan sträcker den sig in i tiden. Den kommer aldrig att förändras eftersom Hebreerbrevets författare säger oss att Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet. Hans kärlek är alltid densamma. Det finns inga avbrott eller störningar. Längden på hans kärlek är en obruten linje. Vad som än händer är den orubbligt konstant och oföränderlig. Han är oändlig i ålder.

6. Oändlig i vishet

Och han är, för det sjätte, oändlig i vishet. I den antika kulturen är de vita håren något som hedras och äras. Det är en symbol för den vishet som samlats under många års erfarenhet. I beskrivningen av Jesus är hans hår helt vitt, eftersom han är oändlig i sin vishet.

7. Allvetande

För det sjunde: han vet allt. Den fjortonde versen säger att hans ögon är som flammande eld, som eldslågor. Inget undgår hans blick. Han ser allt, och han ser igenom allt. Denna bild av Jesu genomträngande blick återkommer i nästa kapitel, i brevet till Tyatira, och där är budskapet: ”jag vet allt om dig.”

På samma sätt vet han allt om oss. Med ögon som är som eldslågor ser han rakt in i våra hjärtan. Han genomskådar alla våra fasader och hycklerier. Han vet allt. Han känner dig långt bättre än du känner dig själv.

8. Den helige

För det åttonde: Jesus är helig över allt. Vers 15 säger att hans fötter är som glödande brons. En bild av glödande renhet och makt. Hans renhet är fullkomligt felfri, och hans makt utan like. Han är förtärande helig och annorlunda, avskild från oss genom härlighet och styrka.

9. Oändlig i makt

För det nionde: han är oändlig i makt. Först såg vi hur hans röst var som en basun, och nu i den 15:e versen är den som ett dån av väldiga vatten. Hur låter en röst som dånar som väldiga vatten? Och från hans mun kommer ett skarpt tveeggat svärd. Det är tveeggat, det vill säga, det förkunnar och verkställer evig frälsning å ena sidan och det förkunnar och verkställer evig dom å andra sidan.

Evig frälsning eller evig dom.* Förstår du vilka konsekvenser det vägvalet får? Vi kan bli oroliga när vi fattar beslut som vi förstår att det kommer att ha bäring på en stor del av våra liv här på jorden. Vi kan träffas av storheten i det och drabbas av ångest. Men vänner, när du delar evangeliet med någon handlar det om den personens eviga öde. När det har gått tiotusen år är det fortfarande en evighet kvar. När det har gått tre miljarder år är det fortfarande en evighet kvar. Den person som du äter lunch med. Din kollega som du småpratar med. Dina studiekamrater som är ute och festar på helgerna. Jesus kommer att förkunna evig dom eller evig salighet. Och han har gett oss i uppdrag att föra ut hans evangelium för att vinna så många som möjligt. Så låt oss kämpa till den sista droppen! Vi berättar så noga vi kan och kallar människor till omvändelse. Och sedan kastar vi oss på Gud i bön och sliter loss dem ur dödsrikets käftar.

10. Strålände av härlighet

För det tionde: han strålar av härlighet. Vers 16 säger att hans ansikte var som solen när den skiner i all sin kraft.

Hela denna syn, av Jesus som människa, Gud, uppfyllelsen av alla löften, den yttersta översteprästen, oändlig i makt, ålder och vishet, allvetande och helig över allt, strålände av härlighet, gör att Johannes faller ner som död för hans fötter. Det är alltför stort, alltför överväldigande. Hans härlighet är förkrossande. Den är obeskrivlig.

11. Den förste

Så Jesus – denne obeskrivlige fridsfurste – böjer sig fram och lägger sin högra hand, maktens hand, på sin älskade Johannes och säger ”var inte rädd.” *Var inte rädd.* Vilka ord för den som lider! För den som förföljs och attackerar. Var inte rädd. Och varför? Återigen ser vi till Kristus.

För det elfte han är den förste. Han säger så i vers 17. Innan något fanns, fanns han. Med Paulus ord från Kolosserbrevet 1:16,

Kolosserbrevet 1:16-17 (SFB-15)

16För i honom skapades allt i himlen och på jorden: synligt och osynligt, tronfurstar och herradömen, härskare och makter – allt är skapat genom honom och till honom. 17Han är till före allt, och allt hålls samman genom honom.

12. Den siste

Jesus är den förste, och Jesus, för det tolfte, är den siste. Han är uppfyllelsen och fullkomningen av Guds eviga rådslut. Han är kraften bakom hela den mänskliga historien, och han – *bara han* – är mäktig att föra allt till sin fullbordan.

13. Var död

För det trettonde: han var död. Han är människa. Han fick smaka förnedringen, smutsen, smärtan och döden. Han var verkligen död, eftersom han dog i syndares ställe. Han gick till korset i vårt ställe. Det vi ser i hans död är vår död.

Det är så stora kolossalt stora ord, men vi är så vana vid dem att vi kastar runt dem utan att egentligen lägga märke till dem. Han gick till korset i vårt ställe. Vi kristna gillar kors. Det har blivit vår lilla maskot. Den kristna kyrkans logga. Vi sätter upp dem på väggen och vi hänger dem runt halsen. Men låt oss vara varsamma så att korset först och främst är något vi förkunnar och inget vi reducerar till trams, till någon sorts artefakt som vi kastar runt. Jag har citerat honom många gånger förut, men här kommer några viktiga rader från AW Tozer,

Korset är en symbol för död. Det representerar det plötsliga och våldsamma slutet på en människas liv. Den som på romartiden axlade sitt kors och började sin vandring mot avrättningsplatsen hade redan tagit farväl av alla sina vänner. Han skulle inte komma tillbaka. Hans liv skulle snart vara slut. Korset kompromissade aldrig, lade aldrig något tillrätta, skonade ingen; det avlivade hela människan, fullständigt och för alltid. Korset försökte inte bli vän med sitt offer. Det slog till, grymt och skoningslöst, och när det hade fullgjort sin uppgift fanns inte den människan längre.

Gud frälser människan genom att likvidera henne och sedan låta henne uppstå till ett nytt liv. Gud erbjuder inte ett gammalt, förbättrat liv. Det liv han erbjuder är ett liv ut ur döden och vägen dit går alltid genom korset. Den som vill vinna detta liv måste gå in under korset. Inför korset kan vi inte dölja något, inte försvara något, inte ursäkta något. Det går inte att förhandla. Det går bara att dö.

Det är korsets budskap. Avrättning, förnedring och död. Den döden var vår, men på grund av sin eviga kärlek till oss tog han den i vårt ställe.

14. Den som lever

Men, för det fjortonde, han är den som lever. Han lever i evighet. Det vi ser i hans eviga liv är vårt eviga liv, för den som hoppas på honom och håller fast vid hans vittnesbörd.

15. Herre över döden

För det femtonde: han är herre över döden. I den 18:e versen säger han,

Uppenbarelseboken 1:18 (SFB-98)
18[...] Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet. Och jag har nycklarna till döden och helvetet.

Döden lyder under honom. Jesus har nycklarna till döden och helvetet. Nycklar är en symbol för auktoritet, och här säger texten att Jesus utövar oinskränkt auktoritet över döden. Det innebär att Jesus talar och döden lyssnar. Satan bestämmer inte när du och jag dör, för han har inte den auktoriteten. Men det har Jesus. Och eftersom han är herre över döden har han förmåga att göra den till en vinning – för dig och mig och alla som hoppas på honom.

Jag har fått vara med i människors yttersta skeden, när livet tas ifrån dem. Och jag har talat med makar och anhöriga, med barn som förlorat en förälder, och när jag har gjort det har jag talat till dem med hopp. Därför att denne makes hustru, eller detta barns mamma kände den obeskrivlige kung som är herre över döden. Så att när hennes hjärta slutade slå och hennes lungor slutade andas utövade Jesus Kristus själv sin auktoritet över döden och välkomnade henne hem. Han är herre över döden!

16. Utan like

Och för det sextonde, som får bli en sorts sammanfattning: han är utan like. Ingen kan jämföras med honom. Så se på honom, skåda den Obeskrivlige Kristus! Han lägger sin mäktiga hand på dig och säger ”var inte rädd.”

III. HÅLLER SIN FÖRSAMLING (20)

Och se vad han gör! Nu går vi till den tredje punkten. Se vad som finns runt honom och i hans händer. Verserna 12 och 16. Sju ljusstakar och sju stjärnor. Vi får veta vad dessa ljusstakar och stjärnor symboliserar. Det är de sju församlingar som Johannes skriver till. Församlingar som kämpar med synd. Församlingar som kört i diket. Som kämpar med lidande och förföljelse. Och så står den Obeskrivlige Kristus mitt ibland dem.

Han till och med håller dem i sin hand. Vår svenska översättning säger att de sju stjärnorna är församlingarnas änglar som på något sätt tycks representera församlingarna.

Nu är det ingen stor och avgörande fråga, men jag har fått ändra mig och följer nu vad många puritaner argumenterade för, nämligen att dessa ”änglar” egentligen syftar till pastorer för församlingarna, som representanter för dessa församlingar. Det grekiska ordet betyder budbärare och används på flera ställen i Nya testamentet om både änglar och om mänskliga budbärare. Vi ser i nästa kapitel att dessa budbärare får en del kritiska budskap, vilket leder till den försiktiga slutsatsen att detta handlar om människor eftersom änglarna alltid gör Guds vilja.

Hursomhelst håller Jesus dessa församlingar och dess representanter i sin högra hand – maktens hand. De tillhör honom och han beskyddar dem mitt i allt de går igenom.

Den här bilden av Jesus som en överstepräst som står mitt ibland ljusstakar är en bild från Andra och Tredje Moseboken. I Tabernaklet och senare templet hade prästen ansvaret att fylla ljusstakarna med olja och hålla lågan levande. Det är vad Jesus gör här. Ingen bryr sig om församlingen mer än Kristus.

Här har vi den Obeskrivlige, oändlig i makt, härlighet och kraft. Den vi tillhör och väntar på. Och i detta mest storslagna av alla porträtt ser vi hur han håller sina församlingar i sin hand. Budskapet är glasklart: så länge denne Kristus är mitt ibland sitt folk finns inget, oavsett hur skräckinjagande, *det finns inget som kan bringa dem om intet.*

Hör detta ord, du som lider. Hör detta ord, du som kämpar med synd. Du som kämpar med hot. Hör detta ord, du som lever i tvivlets mörker, du som dansar på desperationens brant. Hör detta ord du sköra församling, mitt i en fientlig värld. Jesus är närvarande mitt ibland oss. Han är här! Se honom! Lyft din blick till honom och fatta mod!

Se hur han är oändlig i makt, ålder, vishet och kunskap. Hör hur hans röst dånar som väldiga vatten, se hur hans ansikte strålar som solen. Han är den förste och den siste och den som lever. Och han är herre över döden. Han är närvarande mitt ibland oss, han finns här, mitt ibland sitt folk.

Han är inte avlägsen från oss. Han är inte bara över oss. Han är mitt ibland oss. Han är *med* oss. Och han håller oss i sin hand. Han håller dig i sin hand. Finns det någon annanstans du hellre skulle vara?

För somliga av oss tycks hela världen snurra just nu. Men var inte rädda, bröder och systrar. Kristus håller dig i sin nåderika försyn. Du tillhör honom. Vi tillhör honom. Han beskyddar oss. Han leder oss. Han lämnar oss inte ensamma i en värld av synd och lidande.

Illustration: Hansen

Jag var en spinkig sjuåring. Och jag minns hur jag gick i lekparken vid skolgården, precis efter att jag börjat första klass. Det kanske var den första veckan eller så. Det var en stor klätterställning som stod omgiven av sand, och i sanden spelades det kula. Plötsligt knuffades jag ganska gårt åt sidan av en stor rödhårig kille i stentvättad jeansjacka. Han var en stor kille i trean och jag som hade en tendens att fångas upp av mina egna tankar hade nu råkat komma i vägen i en viktig omgång kula.

Jag blev en smula omskakad, men tänkte inte mer på det eftersom jag faktiskt hade gått i vägen. Men några ögonblick senare, när jag återigen hade fångats upp av mina egna tankar såg jag i ögonvrån hur samma stora kille formligen flög över lekparken. Jag minns det som att han flög flera meter, men det var förstås inte möjligt. Han tumlade ner i sanden och rullade runt som en svartvit grävling. Sedan var det någon som tog honom i nacken i jackan och skickade iväg honom igen.

Det var nämligen så att jag hade en kusin som var fyra år äldre än mig och som var skolans coola kille. Vi hade vuxit upp nästan som bröder i husen intill varandra och spelat fotboll varennda dag. Han hade sett hur jag puttades åt sidan och det tänkte han inte tolerera. Och nu stod han på andra sidan lekparken och gav mig en blick som sa, att vad som än händer så kommer han alltid att försvara mig.

AVSLUTNING

Bröder och systrar, vet detta: oavsett hur stor kampen är, hur svår vägen är, hur djup smärtan är, hur allvarligt hotet är, hur kraftfull prövningen är, oavsett vad denna värld och alla onskans makten kastar mot dig, vet detta: denne allsmäktige och trefalt helige konung, denne obeskrivlige Jesus Kristus är din försvarare. Han är med dig. Han håller dig i sin hand. Han leder dig med sin hand, och därför har du inget att frukta.

Så närma dig honom i tillbedjan. Må vi aldrig upphöra att förundras över hans härlighet. Må vi aldrig närma oss honom ytligt eller värslöst, må hans ära alltid fångsla vår fantasi och väcka vår förundran. Må vi falla ner inför honom varje dag i en biblisk fruktan av hans härlighet och i hoppfull förväntan på hans återkomst.

En dag ska vi se honom i all sin härlighet. Den Obeskrivlige Kristus ska komma tillbaka. Så fatta mod för denna dag, i ljuset av den dagen. Vi bombarderas av synd och lidande dagligen, men vårt bästa liv var aldrig tänkt att vara nu! Vårt bästa liv kommer när vår kung delar himlen itu och vi får se hans ansikte.

Så var inte rädd. Var inte rädd för vad människor ska säga till dig. Var inte rädd för något som ska komma, för den Obeskrivlige bygger sitt oförstörbara rike och en dag ska alla knän böjas och alla tungor bekänna att han är Herre, till Guds ära.

Amen.